

EUROPA-PARLAMENTET

1999

2004

Mødedokument

4. april 2001

B5-0267/2001 }
B5-0270/2001 }
B5-0278/2001 }
B5-0287/2001 }
B5-0295/2001 }
RC1

FÆLLES BESLUTNINGSFORSLAG

jf. forretningsordenens artikel 50, stk. 5, af

- Moreira Da Silva, Cristina García-Orcoyen Tormo, Avril Doyle, Marielle de Sarnez og Françoise Grossetête for PPE-DE-Gruppen
- Dagmar Roth-Behrendt, Anneli Hulthén og Riitta Myller for PSE-Gruppen
- Marit Paulsen, Chris Davies og Karl Erik Olsson for ELDR-Gruppen
- Didier Rod, Paul A.A.J.G. Lannoye og Nelly Maes for Verts/ALE-Gruppen
- Francis Wurtz, Jonas Sjöstedt, Mihail Papayannakis og Laura González Álvarez for GUE/NGL-Gruppen

til erstatning af beslutningsforslag af:

- PSE-Gruppen (B5-0267/2001),
- Verts/ALE-Gruppen (B5-0270/2001),
- GUE/NGL-Gruppen (B5-0278/2001),
- PPE-DE-Gruppen (B5-0287/2001),
- ELDR-Gruppen (B5-0295/2001),

om Kyoto-konferencens målsætninger

RC\436913DA.doc

PE 303.090}
PE 303.093}
PE 303.101}
PE 303.598}
PE 303.606} RC1

DA

DA

Europa-Parlamentets beslutning om Kyoto-konferencens målsætninger

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EF-traktatens artikel 2 og 6, ifølge hvilke miljøbeskyttelseskrav skal integreres i Fællesskabets sektorpolitikker med henblik på at sikre en bæredygtig økonomisk udvikling,
 - der henviser til FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), der vedtoges på miljøtopmødet i Rio i 1992,
 - der henviser til Kyoto-protokollen til UNFCCC fra december 1997,
 - der henviser til konklusionerne fra mødet i Rådet (miljø) den 22. juni 2000,
 - der henviser til den sjette partskonference afholdt i Haag i november 2000,
 - der henviser til sine beslutninger om klimaændringer af 9. februar 1999, 11. marts 1999, 7. oktober 1999 og 26. oktober 2000,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 50,
- A. der påpeger, at klimaændringer helt klart er en af de mest foruroligende udfordringer, som verden står over for her ved indgangen til det 21. århundrede; der henviser til en nylig rapport fra Det Mellemlandslige Panel om Klimaændringer (oprettet i fællesskab af Den Meteorologiske Verdensorganisation og FN's Miljøprogram), ifølge hvilken jordens temperatur vil stige med mellem 1,4 og 5,8°C i løbet af dette århundrede, medmindre der tages skridt til at tackle dette fænomen, som primært skyldes menneskelig aktivitet; der henviser til, at den samme rapport understreger de katastrofale følger af fænomenet, idet der er voksende risiko for tyfoner og cykloner, mens is- og snekappen reduceres drastisk, og vandstanden i havene stiger; der påpeger, at det på denne baggrund nu er blevet overordentligt vigtigt at reducere emissionen af drivhusgasser, som er en af hovedårsagerne til klodens opvarmning,
- B. der henviser til, at Kyoto-protokollen til UNFCCC er et politisk nøgleinstrument i enhver strategi for bæredygtig udvikling i almindelighed og for verdens strategi mod klodens opvarmning i særdeleshed; der finder, at ratifikationen og gennemførelsen heraf bør have højeste prioritet; der påpeger, at protokollen endnu mangler at blive ratificeret af 55 signatarstater, som tegner sig for mindst 55% af den samlede CO₂-emission (af i alt 84 signatarstater), inden den kan træde i kraft,
- C. der henviser til, at 38 industrilande, herunder USA, i Kyoto vedtog, at deres udledning af drivhusgasser i 2012 skulle være reduceret med gennemsnitligt 5,2% i forhold til 1990-niveauet, idet EU-landene forpligtede sig til at reducere med 8% og USA med 7%; der påpeger, at alle lande bør afgive juridisk bindende tilsagn herom; der henviser til, at Kommissionens formand Romano Prodi og statsminister Göran Persson har opfordret

RC\436913DA.doc

PE 303.090}
PE 303.093}
PE 303.101}
PE 303.598}
PE 303.606} RC1

præsident Bush til at gå ind i en "dialog på højt plan" mellem EU og USA med henblik på at bilægge uoverensstemmelserne omkring protokollen,

- D. der henviser til, at den sjette partskonference i Haag afslørede mange problemer med opfølgningen og implementeringen af Kyoto-protokollen,
- E. der henviser til, at den nye amerikanske regering har afvist Kyoto-protokollen; der henviser til, at den amerikanske præsident George W. Bush har fremført, at en implementering af Kyoto-protokollen vil koste arbejdspladser og skade den amerikanske økonomi, mens udviklingslandene fritages for kravet om at tage hensyn til miljøet,
- F. der påpeger, at USA tegner sig for omkring 25% af den samlede udledning af CO₂, som er det vigtigste af de forurenende stoffer, der er dækket af Kyoto-protokollen; der påpeger, at der er store forskelle mellem CO₂-emissionen pr. indbygger i de forskellige lande: således producerer den gennemsnitlige europæer 10 tons CO₂ om året og den gennemsnitlige amerikaner 24 tons om året, medens udviklingslandene ligger under gennemsnittet; der henviser til, at en produktion på 1,7 tons pr. indbygger på verdensplan er det absolutte maksimum, hvis den globale opvarmning skal standses,
- G. der henviser til, at FN's protokol om klimakontrol er en gennemsigtig mekanisme, der kan vise de nyindustrialiserede lande, at industrialisering og miljøbeskyttelse ikke blot kan, men bør gå hånd i hånd,
 - 1. fordømmer på det kraftigste den beslutning, præsident George W. Bush har truffet om ikke at implementere Kyoto-protokollen om den globale opvarmning; understreger, at dette ensidige skridt bringer hele Kyoto-processen i fare og øger risikoen for en klimakatastrofe; finder, at denne beslutning udgør et meget negativt politisk signal for forbindelserne og dialogen mellem EU og USA; bifalder Det Europæiske Råds erklæring om klimaændringer fra Stockholm og især anerkendelsen af "klimaændringer som en global trussel mod den fremtidige velfærd og økonomiske fremskridt";
 - 2. støtter det svenske formandskabs udtalelse om, at det amerikanske skridt er "chokerende og provokerende", og tilslutter sig protesterne fra talrige regeringer og miljø-ngo'er verden over;
 - 3. finder det chokerende, at de langsigtede interesser for hovedparten af verdens befolkning tilsidesættes til fordel for kortsigtede amerikanske erhvervsinteresser;
 - 4. erindrer om, at præsident Clinton undertegnede protokollen i 1998, og anmoder derfor den nuværende amerikanske regering om at gå ind i en konstruktiv dialog med EU, således at implementeringsfristen i 2002 kan overholdes;
 - 5. finder, at Kyoto-protokollen fortsat er hjørnesteinen i en verdensomspændende strategi mod den globale opvarmning, og at enhver alternativ plan vil medføre, at hele processen forsinkes i flere år med uoverskuelige konsekvenser, og understreger, at den nye amerikanske fremgangsmåde vil dømme USA til miljømæssig isolation;
 - 6. anfægter den amerikanske regerings argumenter og understreger, at Kyoto-protokollen skal anskues som en del af en global strategi for bæredygtig udvikling, som på ingen måde er

uforenelig med økonomisk udvikling og beskæftigelse; strategier for bæredygtig udvikling og rationel udnyttelse af naturens ressourcer fremmer den økonomiske vækst på mellemlang og lang sigt;

7. fremhæver, at kampen mod den globale opvarmning er et spørgsmål om solidaritet mellem industrilande og udviklingslande; bifalder derfor den enstemmige fordømmelse af USA fra EU's, Kinas og Japans side; fremhæver, at Den Mellestatslige Ekspertgruppe vedrørende Klimaændringer for nylig har påpeget, at de lande, som har adgang til de mest begrænsede ressourcer, også er de lande, der har sværest ved at tilpasse sig og derfor er de mest sårbare over for den globale opvarmning og de negative virkninger heraf; finder, at industrilande som bl.a. USA derfor har et væsentligt ansvar og må spille en ledende rolle i den effektive reduktion af udledningen af drivhusgasser; påpeger, at det i sin beslutning af 26. oktober 2000 opfordrede "aftaleparterne til snarest muligt at opstille yderligere ambitiøse reduktionsmål, navnlig for industrilandene";
8. understreger desuden, at bæredygtig udvikling er et spørgsmål om solidaritet mellem generationer, idet det vil være socialt og menneskeligt uansvarligt at bortødsle den arv i form af energiressourcer og et sundt miljø, som vore efterkommere med rette kan gøre krav på;
9. finder, at det med hensyn til målsætningen om at forhindre global opvarmning er vigtigt at sikre et vellykket resultat af COP6A så betids, at Kyoto-protokollen kan nå at blive ratificeret og implementeret i 2002, og støtter derfor alle initiativer i den retning fra Rådets og Kommissionens side;
10. støtter fuldt ud erklæringen fra topmødet i Stockholm, der bekræfter et ægte europæisk engagement i Kyoto-processen og ratifikationen og implementeringen af protokollen;
11. gentager sin faste overbevisning om, at EU og medlemsstaterne straks bør iværksætte et afbalanceret sæt af politikker og foranstaltninger, der kan sætte EU i stand til at overholde sit Kyoto-mål uafhængigt af eventuelle problemer under forhandlingerne;
12. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at spille en ledende rolle i Kyoto-processen og sikre en vellykket ratifikationsproces;
13. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at tage alle nødvendige politiske og diplomatiske skridt til at lægge pres på den amerikanske regering og indtrængende opfordre denne til at genoverveje sin holdning til Kyoto-protokollen; bifalder og støtter derfor Kommissionens og Rådets bestræbelser i den retning;
14. anmoder indtrængende EU's forhandlere om at planlægge en hurtig ratifikation af protokollen, selv uden USA, i tiden op til COP6A forud for Rio+10-konferencen i 2002;
14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, De Forenede Nationer og den amerikanske regering.